

ZE ŽIVOTA A DÍLA MISTRA JANA HUSA (Co by měl každý vědět o Mistru Janu Husovi)

Vladimír Valíček: Díl jedenáctý - Hus knězem

Když Hus vstoupil na pražskou univerzitu, musel se rozhodnout, zda studovat právo, medicínu, či teologii. Nejprve absolvoval nižší fakultu artistickou (filosofickou), která byla přípravou pro „vyšší“ studium theologické. Rozhodl se stát knězem. Dlouho však se věnoval spíše filosofii, než se rozhodl pro kněžské svěcení.

PRAHA - tehdy jedno z největších měst evropských,

kteřá měla 35 000 obyvatel, její oslnila. Prání stát se knězem nesl ve svém srdci již od mládí. Všude viděl nádheru církevních staveb a věděl, že faráři měli značné příjmy. Píše: „Protož i já vyznávám svú zlu žádost, že když jsem byl žáčkem, tehdy měl jsem mysl, abych brzo byl knězem, abych také měl dobré bydlo a byl lidem vzácen.“ Sám však tomu nepropadl, sloužil věrně podle víry, která má být služebná. Dokonce,

když vidí kolem sebe vychytralé vysávání peněz na prostých lidech od mnohých prelátů, způsob ten odsuzuje: „Ono za zpověď, ono za mši, ono za svátosti, ono za odpustky, ono za úvod, ono za požehnání, ono za pohřeb, ono za pokropenie, ono za modlitby. Né haléřik poslední, jež jest babička v šloječku zavázala, aby ni lapka ani zloděj jí ho nevzal, ten haléřik ludař a zloděj na ní vydělá...“

Poctivost a čestnost, se kterou vykonával úřad kněžský, získala mu oblibu nejen kněží, ale i lidí, nejen nadřizených hodnostářů církve – zejména pražského arcibiskupa Žbyňka Zajíce z Hazenburku, ale samotného krále. V letech 1405 - 1407 byl synodálním kazatelem a zpovědníkem kněží, u nichž získal obdiv a úctu. I na univerzitě se těšil přízni pro svůj nekompromisní postoj.

Vladimír Valíček: Díl dvanáctý - Hus knězem II

Na kněze byl Hus vysvěcen pravděpodobně v roce 1400.

Když Antonín Podlaha, pražský biskup a historik, vydal 2. sešit matrik svěcenců z let 1395 - 1416, kde je i zápis o svěcení kněžském M.J. Husa, historik Aug. Sedláček napsal o tomto vzácném pramenu zmínku v ČČH – roč. 1921. Také zmiňuje starou pověst – zachovanou prof. Novotným – že Hus byl vysvěcen na kněze v Roudnici nad Labem, což bývalo letní sídlo pražských arcibiskupů.

V Praze vykonával Hus kněžskou službu v kostele u Sv. Michala (dnes odsvěceném – slouží kulturním účelům). Zde v tomto kostele vystoupil Hus s památnou výzvou k vlastenecké obraně v době, kdy Praha byla obležena a ohrožena Němci. Hus často z kazatelen kostelů promlouval k lidu též o nejožehavějších otázkách i politického, národního a veřejného dění. Na faře Sv. Michala došlo i k význačné dis-

putaci při obhajobě Wicklefových článků. Jindy v kostele Sv. Havla káže proti pokrytectví, lakotě a svatokupectví.

Přes kněžskou službu v církvi Hus nepřestává s činností na univerzitě, kde řeší mnohé otázky v širším okruhu týkajícím se celého našeho národa.

Již na počátku kněžské služby projevoval Hus hlubokou zbožnost a opravdovost. Vzpomíná, jak roku 1393, kdy se v Praze slavilo tzv. „Milostivé léto“, účastnil se pouti a na dosažení odpustků poslední 4 groše ze skrovných prostředků věnoval. Bral vážně vše, ve slovech byl uvážlivý, nebyl hrubý, jako mnozí kazatelé, také dojem z jeho kázání byl hlubší a trvalejší. Obracel lidi k rozumu, trpělivě vše vysvětloval a chtěl, aby posluchači sami uvažovali a o jeho slovech rozjímali. Povahu i osobní vystupování měl srdečné, jeho naprostá životní bezúhonnost mu zjednávala vážnost.

Dovedl se před inkvizičním soudem zastat jistého kněze, když mu hrozilo, že bude obviněn z kacířství. Sám dodržoval nauku a řady své církve, kterou miloval a snažil se být poslušným u svých představitelů. Nesnášel ovšem, když viděl, že se někomu děje křivda anebo trpí nevině. Mši svatou sloužil se vši opravdovostí a zbožností.

Pro kněžskou službu byl Hus vybaven nejen vzděláním theologickým, ale i všeobecným, miloval chrámovou hudbu a proslul jako význačný kazatel, neboť ovládal dokonale rétoriku (jednu z disciplin sedmera umění), do níž patřila nauka o slovním projevu, kráse řeči, artikulaci, poetika a jednu dobu se k ní řadila a přednášela i hudba, umění, malířství a jiné. Sám rétoriku jako předmět na univerzitě přednášel. Hudba mu učarovala již za studií v Prachaticích, když jako choralista zpíval na kůru kostela.

V době Husově byla oficiální liturgie zpívána po celé Evropě dle gregoriánského chorálu (podle papeže Řehoře I., 5. stol.). Tím působila sugestivně na účastníky, kteří jinak neměli možnost vlastním, lidovým zpěvem se mše sv. účastnit. Církev nechtěla snižovat spiritualitu mše neumělým zpěvem, zejména venkovského lidu. Tu prý aspoň sedláci při mši vykřikovali „krleš, krleš“ – což bylo zkrácením staroslověnského: Kyrie eleison (Pane, smiluj se). V Čechách (hlavně v Praze) bylo dovoleno zpívat jen dávné české chorály: Svatý Václave, Hospodine, pomiluj ny (= nás), a písně Bóh všemohúcí a Jezu Kriste šcedrý kněže, za jejíhož autora bývá považován M.J.Hus. Právě píseň Jezu Kriste dostala se do kancionálů mnoha církví a vyznání a podnes se zpívá.

Pochopitelně, že největšího ohlasu získal mistr Jan jako kazatel v Betlémské kapli.

Vladimír Valíček: Díl třináctý - Betlémská kaple

U jejího zrodu stáli staroměstský kupec Kříž a Hanuš z Milheimu, dvořan krále Václava IV.

Kříž, bohatý pražský velkoobchodník, pomohl stavbu financovat, daroval svůj pozemek a jako český konšel na staroměstské radnici se zasahoval o souhlas se stavbou.

Průběh jednání o stavbu nebyl snadný. Stavba přesahovala původní záměr co do velikosti, měla kapacitu pro 3 000 lidí a stanovila jasný cíl a účel, pro který byla určena: byla vyhrazena pro kázání výhradně v českém jazyku.

V té době ve většině chrámů v Praze sloužili jako faráři němečtí kněží a německý živel pronikal od doby Karla IV. I do veřejného života. Karel IV. nebyl toliko

českým králem, ale i císařem německé říše, Čechy byly vřazeny do lůna svaté říše římské národa německého a snahou Karlovou bylo vybudovat z Prahy hlavní říšské město.

V Praze se usídlila řada německých úřadů a němčina začala převažovat nad českým jazykem. Nadto Kříž i Milheim chtěli, aby se naplnila slova listiny z 24. května 1391, která žádala, aby „Slovo Boží nebylo spoutáno“. Měla být tedy Betlémská kaple místem svo bodného hlásání Božího slova, což byl další z požadavků, které proklamovala česká reformace.

Stavba byla koncipována jako místo bohoslužebné, ale se záměrem státi se přednáškovým místem určeným pro učené disputace a měla soužit i potřebám

univerzity.

Byla jednoduchou a prostou stavbou, pokud se týče vnitřního vybavení. Na stěnách byly české texty Vyznání a Desatera. Kněžiště bylo malé a na kazatelnu se vstupovalo z vedlejšího domu. Dokonce uvnitř kaple zůstala zachována i studna a v patře zřízen byt pro správce (kněze).

Kaple neměla mít obrazy „svatých“. Byly tu na stěnách různé citáty z Bible a i „scény ze života bohatého duchovenstva.“

Po bělohorské bitvě se jí zmocnili jezuité. Po jejich zrušení roku 1786 došlo ke změně majitele, stal se jím Ing. Herget, který na místě kaple plánoval zřízení erárního skladiště a po roce 1830 zde vznikl obytný třípatrový dům.

Počátkem min. století archi-

tekt Alois Kubiček vyzkoumal, že kaple nebyla zcela zbořena, ale že do ní byl činžovní dům vestavěn. Některé stavební prvky z původní kaple byly ve zdech domu objeveny.

Po skončení II. světové války bylo rozhodnuto usnesením vlády Betlémskou kapli obnoviti v původní podobě (podle dochovaných kreseb). Péči akademika Zdeňka Nejedlého došlo k její obnově podle projektu arch. Ing. Jaroslava Fragnera (obnovitele Karolina). Odevzdána národu byla 5. července 1954.

Naplnilo se přání jejího nejslavnějšího kazatele M.J.Husa, které je vyryto na desce uvnitř kaple: „Hus, čekaje v žaláři, vzkazuje všem věrným Čechům – 10. června 1415 – „abyste na Betlém laskavi byli.“

Husinecký zpravodaj

NÁŠ MISTR JAN - ZEMŘEL, ABY ŽIL

Slopek starostky

Ludmila Pánková
starostka

Čas rychle letí, události a výročí se hromadí a tak musíme pěkně popořadě.

První světová válka – 6. května jsme přestěhovali pomník jejím obětem na důstojnější, přístupné místo nad kostelem, kde je možné přečíst si a připomenout si jména husineckých hrdinů.

Konec 2. světové války – sedmdesáté výročí uctil i Husinec. Poskytl zázemí pro účastníky vojenského pochodu smrti, který je pořádán k uctění památky obětí pochodů smrti během 2. světové války. Také jsme přivítali kolonu vojenských veteránů – zážitek pro děti, připomínka dospělým.

Dne 30. května čeká město Husinec významný den. Bude slavnostně otevřeno Centrum Mistra Jana Husa – Husův rodný dům. Jsem ráda a je pro nás velkou ctí, že se otevření zúčastní mnoho vzácných hostů včetně předních ústavních činitelů či významných akademiků.

Blíží se oslavy 600 let od upálení Mistra Jana Husa. Kulturní program je již víceméně připraven a doladují se detaily oslav. Připravovat se ale musíme všichni. Děkuji občanům, kteří opravují svá obydlí a uklízí jejich okolí. Vyzývám ostatní, aby se v rámci svých sil a možností připojili. Nejde jen o hosty – významné osobnosti, ale celá republika a kulturní elita upře svoji pozornost k rodišti Mistra Jana Husa. Věřím, že máme být na co hrdí a budeme se umět ukázat v tom nejlepším světle.

Je jaro, čas svěžesti a zeleně, čas obnovy. My se budeme snažit město v rámci možností co nejvíce rozzelenat.

Je čas na úklid města i parků. Proto závěrem připomínám, že odpad, a to včetně bioodpadu ze zahrádek, je možno vozit do sběrného dvora, jsou zde připraveny kontejnery.

Děkuji Vám!

Otevíráme!

Milan Zíka, šéfredaktor
Ondřej Babka, kulturní komise

První velká akce spojená s Husovým výročím se uskuteční v sobotu 30. května. Dojde totiž ke slavnostnímu otevření "Centra Mistra Jana Husa". Pozvání paní starostky přijal předseda vlády Bohuslav Sobotka, hejtmán Jihočeského kraje Jiří Zimola, ministr kultury Daniel Herman a další, kteří společně s patriarchou Církve československé husitské Tomášem Buttou pronesou o sobotním dopoledni

v zahradě Husova domu projevy a pozdravy.

O kulturní program se podělí smíšené sbory Česká píseň a Radostné přátelství, soubor Cink a děti z naší ZŠ. Od dvou hodin se pak můžete těšit na koncert kapele Jazzíkaspol. V rozšířené zahradě bude k dostání samozřejmě také něco na zub, tak aby vám v tento významný den nic nechybělo. Především ale se naše město po 40 letech (!) dočká zgruntu zrekonstruované své největší stavební památky a nové expozice v ní. A třeba nový název

naší národní kulturní památky přispěje k oživení zájmu o našeho rodáka a jeho odkaz. Slovo "památník" je povahy spíše pasivní, vzpomínkové. Slovo „centrum“ asi většině z nás ve spojení s postavou ze středověku připadá příliš moderní, ale vyjadřuje aktivitu a důležitost místa a má přitažlivou sílu.

Přítomnost významných politických představitelů u nás svědčí o skutečném významu Husa a Husince. Zasloužíme si to. A Jan Hus ještě víc. Nenechte si tuto významnou událost ujít!

Den Země na základní škole

Žáci 4. ročníku

My čtvrtáci spolu s druháky jsme se vydali na několikakilometrový okruh podél řeky Blanice, vybaveni ochrannými rukavicemi a pytlí na sběr odpadků. Hned po několika metrech bylo zřejmé, že jsme se nevydali zbytečně. Vůbec by nás nenapadlo, co všechno může hyzdit rozkvétající jarní přírodu. Mezi sasankami, blatouchy, violkami, podbílkem, barvínkem a spoustou dalších kytiček, které jsme se snažili s pomocí atlasu

rostlin pojmenovat, jsme vybrali zbytky nejrůznějších plastů, PET lahví, plechovek, našli jsme i visací zámek a rouru od kamen. U Husovy skály jsme si připomněli pověsti, které se vážou k tomuto místu, zkusili si sednout tam, kde sedával Jan Hus, někteří vylezli až na vrchol skály, odkud byl krásný výhled do kraje. Ve skupinkách jsme řešili pracovní listy zaměřené na ochranu naší planety. Další cesta směřovala na nedávno opravený most Husinecké přehrady. Pod hrází zrovna plaval cejn. Pak

nás čekal turisticky obtížný úsek. Z údolí přehrady vyšplhat lesní svah na turistickou cestu zpět do Husince. Dalo nám to pořádně zabrat. Poslední chuťová zkouška byla po obtížném výstupu příjemná a osvěžující. Veliký pytel se pod tíhou odpadků začínal trhat. Zavázaný jsme ho postavili na viditelné místo vedle lavičky s odpadovým košem, a pak poněkud unavení, ale s veselou náladou se vrátili do školy, kde na nás čekaly paní kuchařky s obědem. Celý náš páteční výlet se vydařil.

Exklusivní předpremiéra v Husinci!

Česká televize

Třídílný televizní film o Janu Husovi je jedním z největších televizních projektů současné České televize nejen svou náročností, ale především svým významem. Spisovatelka Eva Kantůrková vede diváky příběhem mistra Jana Husa od počátku XV. století až ke Kostnické hranici. Betlémský kazatel, jehož názory byly pro věřící nadějí i jistotou víry v Boha, nedokázal popřít sám sebe. Nemohl odvolat, co nekázal a nemohl odvolat ani to, co kázal. Byl pro církevní moc příliš nebezpečný. A proti církevní moci byli bezmocní i králové. 6. července 1415 vzplála hranice, na níž byl ke kůlu přivázán Jan Hus.

Muž, který zemřel v ohni, protože žil v pravdě. Muž, kterého církev ukrutnou smrtí umlčela, aby jej lidé citovali i po šesti stech letech. **V exklusivní předpremiéře bude třetí díl filmové trilogie Jan Hus promítnut v místě Husova rodiště, ve venkovních prostorách Základní školy Mistra Jana Husa dne 23. května od 21:00 hodin za účasti režiséra Jiřího Svobody.**

Režie: Jiří Svoboda, Scénář: Eva Kantůrková, Dramaturgie: Marča Arichteva, Jan Maxa, Hlavní kameraman: Vladimír Smutný, Hudba: Michael Kocáb, Střih: Jan Mattlach, Kreativní producent: Jan Maxa. Hrají: Matěj Hádek, Milan Kňazko, Vladimír Javorský, Marika Šoposká, Michal Dlouhý, Jan Dolanský a další

Realita našeho zdravotnictví

To je téma přednášky, se kterou vystoupí MUDr. Tomáš Lebenhart 22. 5 od 17:00 ve Vzdělávacím centru Bezinka na ZŠ Národní. MUDr. Lebenhart je vedle MUDr. Hnízdila a prof. Strunecké dalším lékařem, který otevřeně mluví o problémech současného oficiálního zdravotnictví a nabízí k němu alternativy; především učí, jak minimalizovat rizika a o své zdraví pečovat samostatně. Je autorem dvou knih, které bude na přednášce možné zakoupit. Vstupné činí 200,-. Zájemce prosíme o přihlášení na mail montessori.prachatice@seznam.cz nebo mobil 776 321 638.

Milan Zíka

Husinec si připomněl výročí

16. dubna se asi stovka diváků sešla v kulturním domě na promítání filmů natočených o Husinci a v Husinci. Součástí bylo i připomenutí důležitých lidí a jejich činů, které vedly k založení magistrátu v Husinci roku 1797 – zejména prvního starosty Jana Neužila. Je otázka, jestli by se následně povýšení Husince na město v roce 1905 bez těchto předchozích událostí vůbec uskutečnilo. Za přípravu večera patří velký dík panu Milanu Vančurovi. Na závěr vyslovil pan Babka názor, že povýšení jsou vlastně narozeniny města, a tudíž by šlo je slavit každý rok.

Milan Zíka, šéfredaktor

Na kole po stopách MJH

Michal Piloušek, ředitel KIS

Jaro je časem, kdy většina z nás opráší sportovní vybavení a snaží se narychlo shodit nějaké to kilo, abychom si v létě mohli vzít plavky. Šumava je ideálním místem pro cyklistiku - navíc je plná různých příběhů a legend. Letošní rok je právě spjat jednou z nich, před šesti sty lety byl upálen Mistr Jan Hus.

Prachatické Kulturní a informační služby si dovoluují pozvat všechny cyklisty, turisty, cykloturisty a jiné nadšené cestovatele na historicky první jarní vyjížděku po stopách historie našeho regionu. Předposlední květnovou sobotu (23.5.2015) jsme pro Vás připravili cestu po stopách jednoho z nejslavnějších jihočeských rodáků, Mistra Jana Husa.

Narodil se v Husinci a právě před rodným domkem Mistra Jana v 11 hodin dopoledne začne naše cesta. Účastníci výletu budou mít jako první možnost spatřit malou ukázkou expozice, která se otevře veřejnosti až o týden později. V informačním stánku bude k dispozici mapka cyklojízdy i další materiály o pamětihodnostech na trase. Navíc pro účastníky bude připraveno pohoštění a malý kulturní program. Z Husince se výletníci vydají přes Dvory a Lažiště do Drslavic, kde si budou moci prohlédnout místní tvrz.

První písemná zmínka o místní goticko-renesanční tvrzi pochází z roku 1384. Avšak historici odhadují její vznik ještě o dvě století dříve. Tehdejší majitel tvrze Štěpán z Drslavic připojil svou pečeť ke stížnému listu proti upálení Mistra Jana Husa.

Přes Záblatí a Hlásnou Lhotu poté účastníci vystoupají ke Křišťanovickému rybníku. Zde bude připravena úschovna kol a krátká vycházka k hradu Hus. Tento strážný hrad na Zlaté stez-

ce, obchodní cestě z Pasova do Prachatic, byl postaven roku 1341, kdy jeho stavbu povolil Jan Lucemburský. Na hradě se postupně vystřídalo několik pánů, ale již po sto letech byl vypálen a rozbořen. Od té doby se na Panském vrchu nad řekou Blanicí tyčí pouze jeho zřícenina.

Účastníci budou moci obdivovat nádherné výhledy do okolní přírody i několik zbylých zdí kdysi slavného hradu Hus. Závěrečná etapa dne přivede cyklisty přes Libínské sedlo do Prachatic. Úschovna kol i malé občerstvení budou připraveny na arkádách místní Staré radnice, která je přímo na Velkém náměstí. Ve stejném objektu sídlí i Infocentrum, kde si případní zájemci mohou vyzvednout další informační materiály o městě Prachatice, stejně jako účastnický diplom. Asi 300 m od náměstí v ulici Husova je domek č.p. 71, kde dnes sídlí Městská knihovna. Podle pověsti zde při svých studiích v Prachaticích přebýval Mistr Jan Hus. Tuto pověst dokládá i nápis na jedné ze zdí (dnes už bohužel zabílený) „...v této jizbě bydlil Jan Hus leta panie 13... zde zůstával.“ Pro účastníky cyklojízdy samozřejmě bude připravena prohlídka domku.

Kromě poznání míst spjatých s Husem by měla být vyjížděka především výletem překrásnou jarní šumavskou krajinou. Zváni jsou osamělí jezdcí, skupinky i celé rodiny. Každý kdo, objedná celý okruh, obdrží v cíli účastnický list a užije si den plný přírody i poznání. Trasa je nenáročná, vhodná pro trekingová i silniční kola. Srdečně všechny zveme! Akce je podpořena z grantu Nadace jihočeské cyklostezky, městem Husinec a Městskou knihovnou Prachatice. Podrobné informace zájemci najdou na webu www.kisprachatice.cz.

Eva Zemanová, ředitelka ZŠ

Společenská kronika

Uvádíme 70., 75., 80. výročí narození od 80ti již každý rok. Životní výročí v době od 15. 5. 2015 do 15. 6. 2014 oslaví:

Václav KLABOUCH, Kostnická 241 Husinec
Ladislav KRBEČEK, Husova 224, Husinec
František NĚMEČEK, Žižkova 153, Husinec
Anna TOUŠKOVÁ, Husova 240, Husinec
Helena SULOVÁ, Světská 280 Husinec
Zdeňka FEKETOVÁ, Výrov 22
Anna TOMANOVÁ, Husova 238 Husinec
Václav VRHEL, Kostnická 247 Husinec

Oslavencům srdečně blahopřejeme!

Iva Bernardová, matrikářka

Nová otevírací doba pošty

Pondělí	Úterý	Středa	Čtvrtek	Pátek
08:00-11:00 13:00-15:15	08:00-11:00 13:00-15:15	08:00-11:00 13:00-16:30	08:00-11:00 13:00-15:15	08:00-11:00 13:00-15:15

Informace z jednání rady města

Rada města na svých jednáních konaných dne 15. 4., 22. 4. a 28. 4.

schválila:

- Smlouvu o nájmu nebytových prostor - bývalé kino
- Žádost o proplacení váceprací v objektu kina
- Zadání výběrového řízení na akci „teplovod ZŠ“
- Program a finanční zajištění Husových oslav
- Nabídka na obsazení bytu v č. p. 93
- Vodorovné značení – parkování před poštou, max. 6 m
- Darovací smlouvu od E.ON Distribuce a. s. - 50 tis. Kč

projednala:

- Možnost pronájmu rybníků ČOV
- Čerpání rozpočtu kulturních akcí za I.-III./15

Eva Grunská, místostarostka

Turistika

16/05 Horní Planá – Špičák – (VÚ Boletice) – Horní Planá 18 km, sobota ČD 08:32 hod. Návrat: 17:29 hod. **23/05** Zájezd: Okolí Prahy – Povltaví, Svatojánskou stezkou 17 km, sobota BUS Malé nám. 07:00 hod. Návrat do 20:30 hod. **30/05** Lipno nad Vlt. – Medvědí hora – vodopády W. – Vyšší Brod 17 km, sobota Malé nám. 07:30 hod. Návrat: 17:00 hod. **06/06** Zájezd: Bavorský park (Falkenstein) 5 hod., sobota Malé nám. 07:00 hod. Návrat: do 22:00 hod.

Sběrová akce

Po velikonočních svátcích proběhla na škole jarní sběrová akce směsného papíru. Do akce se zapojila většina žáků, celkem přinesli 546,9 kg papíru. Nejvíce nasbírali žáci 7. ročníku, na druhém místě se umístila 1. třída a na třetím místě žáci 3. ročníku. Zároveň jsme vyhodnotili tři nejúspěšnější sběrače. Kolektiv 7. ročníku (219,3kg papíru) a nejlepší jednotlivce čeká sladká odměna. Děkujeme tímto nejen žákům, ale rodičům, kteří svá dítka ve sběrové akci podpořili.

Lavičky s texty MJH

Pokud si v tomto měsíci uděláte procházku po Husinci, budete se moci zastavit a posedět na nově natřených lavičkách. Ty ponosou v roce významného výročí našeho rodáka Mistra Jana Husa jeho známé citáty.

Seďm takových laviček najdete na místním okruhu Husinecké naučné stezky. Věříme, že náš nápad oceníte, a že se třeba i potkáme na procházce krajem, kterým chodil i Jan Hus.

Ondřej Babka, kulturní komise

Den dětí

Dětské centrum Lentilka, z.s. zve všechny na Dětský den s Flinstounovými, který se bude konat dne 30. května ve 14:00 v areálu základní školy. Lentilka bude slavit společně s Vámi své 1. narozeniny! Dárkem pro nás jsou všechny obrázky, které jste poskytli do soutěže. Děkujeme! Těšíme se až obrázky vyhodnotíme a vybereme z nich našeho maskota.

Marie Tomanová

1415 - 2015

NÁŠ MISTR JAN - ZEMŘEL, ABY ŽIL

Přehled nejbližších potvrzených kulturních akcí

do 30. června	8:00 - 16:00	Výstava „Literární a historický odkaz mistra Jana Husa“	Radnice
21. května (čtvrtek)	19:00	Divadelní soubor PIKI Volyně „Tu myš jí ukopnu u huby“	Kulturní dům vstupné: dobrovolné
23. května (sobota)	9:30	Pouť za Janem Husem akce pro rodiny s dětmi	Církev bratrská, školní areál
23. května (sobota)	11:00	Cyklojízda - po stopách MJH Trasa: Husinec – Drslavická tvrz – Hrad Hus – Prachatice	start od Husova domu
23. května (sobota)	21:00	Předpremiéra filmu ČT „Jan Hus“	areál ZŠ Husinec vstup zdarma
30. května (sobota)	10:00	Slavnostní otevření Centra Mistra Jana Husa za přítomnosti významných hostů. Celodenní kulturní program!	
30. května (sobota)	14:00	Lentilka: Den dětí téma: Flinstounovi	školní areál
4. června (čtvrtek)	18:00	Druhé diskuzní fórum o MJH s podtématem Hus a jazyk	pod pergolou vstup volný

Národní mesianismus?

Milan Zíka, šéfredaktor

Ve čtvrtek 21. 4. k nám přijel se svou přednáškou pan doc. PhDr. Petr Hlaváček PhD. Jeho přednáška asi třicetipětiletě vlastněcky naladěným přítomným posluchačům velmi lahodila. Co jsme se o sobě dozvěděli? Třeba to, že nejsme malý národ – ani dnes, natož v historii, kdy se velikost národa (rozumějme – obyvatel vymezeného území, ne uživatelů jazyka jako dnes) neměřila počtem obyvatel, ale činy a odvahou, tedy sebevědomím. A naši předci ho měli dost - a oprávněně. Dlouhou dobu byl Český stát jediným pevným útvarem ve střední Evropě a jedním z mála v Evropě vůbec, většinu času byl i státem nejsilnějším, zasahujícím hluboko do Polska, Maďarska či Rakouska. V době vrcholů za Přemysla Otakara I. a II. se mohl směle rovnat Francii či Anglii. Karel IV. se asi opravdu cítil být Čechem. Jeho otec Jan Lucemburský se všude představoval jako český král a jako takový je zmiňován v kronikách a literárních dílech té doby – často jako vzor hrdinství a statečnosti. S takovým „kádrovým profilem“ si jeho syn určitě mohl vybírat, kde svoje plány uskuteční. Vybral si Čechy.

Doba Husova byl zjištěná všeobecným úpadkem morálky

a ideálů v církvi. Snahy o jejich omezení či nápravu se objevovaly po celém kontinentu. Druhou reakcí na tuto situaci bylo opakované vyhlašování blížícího se konce světa. A dosti lidí, i vysoce postavených, mělo dojem, že místem druhého příchodu Ježíše Krista, odkud se začne šířit spása do celého světa, se stanou Čechy, konkrétně Praha. Důvodem byla jednak naše národní historie a z ní vyplývající sebevědomí, jednak to, že Karel IV. shromáždil pozoruhodnou sbírku svatých ostatků – to mělo být jedním z „magnetů“ pro nový příchod. Ano, lidé si byli vědomi špatného stavu světa a podle svých možností se snažili přispět k jeho spáse. Jan Hus tím, že kázal a co kázal. A jeho odsouzení se jeví jako nutný výsledek situace, kdy kostnický koncil potřeboval někoho odsoudit. Jan Hus si o to svým vymaněním z tehdejších norem uvažování a odkázání se ke Kristu „koledoval“.

Na přednášce i na přátelském posezení po ní pan Hlaváček vyjádřil, jak moc se mu u nás líbí, takže další setkání s ním rozhodně není vyloučené. Zároveň projevil živý zájem o dění u nás a podpořil naše snažení rozvíjet místní kulturu a zdravý patriotismus. Jako člověk přednášející po celé Evropě má srovnání a ví, jak moc je to potřebné.

O právní povaze Husova procesu

Milan Zíka, šéfredaktor

Tak se jmenovala další přednáška věnovaná Janu Husovi v rámci pásma kulturních akcí „Náš mistr Jan - zemřel, aby žil“. Přednášející pan Tomáš Tesárek seznámil asi pětadacet přítomných posluchačů jednak s právním kodexem tehdejší doby, jednak se všemi právními úkony týkajícími se Husa v průběhu jeho sporů s tehdejší církevní a světskou mocí.

Opět jsme si museli zvyknout na stav, který dnes neznáme – existenci dvojího práva – tedy světského a církevního. Opět před námi běžel „film“ Husova života a doby – tentokrát zaměřený na zákony a jejich používání a výklady.

Středověké církevní právo nebylo na rozdíl od našich dnešních „temných“, představ vůbec nijak uzurpující nebo pokřivené. Dávalo možnosti odvolání, kdy stejně jako dnes nešlo na obviněné uvalovat sankce (vpodstatě existovala presumpce neviny).

Určité úkony pak byly vyhrazeny světskému právu – obvykle se jednalo o případy, kdy právo církevní vyčerpalo svoje možno-

sti, které byly povahy „nehmotné“, duchovní – klatba, vyobcování a podobně. Církev se bránila být původcem fyzického násilí, a proto tyto tresty vykonávala moc světská.

K porušení právního kodexu došlo v Husově případě ve sporech vedených s papežským úřadem v tom, že v nich byl oproti nařízení několikrát měněn dozorce (arbitr) – většinou tak, aby to nebyl Husův sympatizant. V případě koncilu pak Hus musel vystupovat bez obhájce – nikdo ho nechtěl hájit, aby se nestal dalším obviněným v řadě.

Janu Husovi na koncilu přitížily z právního hlediska hlavně dvě věci:

1) nedostavil se předtím na předvolání do Říma a tím byl automaticky veden jako hříšník

2) svým odkazem na to, že jediný, kdo má právo jej soudit, je Ježíš Kristus, se sám vymanil z fungujícího církevního právního systému, a proto musel být odsouzen světskou mocí k smrti. Na jeho přístup tehdy neexistovalo řešení...

Povoleno Okresním úřadem, ref.kultury Prachatice dne 25.1.1999, registrační číslo MK ČR E 12485. Šéfredaktor Mgr. Milan Zíka. Vychází v Husinci 1x za měsíc. Vydalo Město Husinec, Prokopovo nám.1, IČO 250449 dne 14. 05. 2015 jako číslo 190. Za věcnou správnost příspěvků odpovídají autoři.